

Ο Πατριάρχης Σερβίας χειροτόνησε νέο Διάκονο (φωτορεπορτάζ)

/ Γενικά Θέματα / Εκκλησία

Ο [Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος](#) την Κυριακή 18 Ιουνίου προέστη της Θείας Λειτουργίας στον Ναό του Αγίου Μιχαήλ του Αρχαγγέλου στο Βελιγράδι.

Συμπροσευχομένων ιεραρχών και ιερέων χειροτόνησε στο βαθμό του διακόνου τον **Nemanja Kostić**, βοηθό καθηγητή στα μαθήματα Ποιμαντικής Θεολογίας - Ψυχολογίας, Ποιμαντική Θεολογίας, Ασκητικής και Ψυχολογίας της Θρησκείας στην **Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου του Βελιγραδίου**.

Αποσπάσματα από το κήρυγμα του Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφύριου:

- «...Μπορεί να ήταν πολλοί που θεωρούσαν την Εκκλησία και το **Ευαγγέλιο της Εκκλησίας**, το Ευαγγέλιο του Χριστού, τη μεγαλύτερη και τελειότερη ιδέα και ιδεολογία, και τον ίδιο τον Κύριο ως τον τελειότερο ιδεολόγο. Εδώ, από αυτό το απόσπασμα από το κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο, που διαβάσαμε, μπορούμε να βγάλουμε όχι μόνο συμπέρασμα αλλά και να δούμε τα θεμέλια και τα θεμέλια της **Εκκλησίας** και της πίστης μας.

*Η **Εκκλησία** δεν είναι ούτε σύνολο ιδεών και ιδεολογιών ούτε μπορεί να συγκριθεί με κανένα σύστημα αυτού του κόσμου.... η Εκκλησία είναι το Σώμα του **Χριστού** και στο απόσπασμα που μόλις διαβάσαμε, ακούσαμε πώς ο Κύριος καλεί τους αποστόλους να Τον ακολουθήσουν, να Τον ακολουθήσουν. Για να μπορέσετε να κατανοήσετε πλήρως το μυστικό της κλήσης των Αποστόλων να ακολουθήσουν τον Χριστό και να γίνουν μάρτυρές Του, είναι καλύτερο να διαβάσετε και τα τρία λεγόμενα παράλληλα. τα συνοπτικά ευαγγέλια στα οποία αναφέρεται ένα ιστορικό γεγονός, όπου αναφέρεται ότι ο Κύριος καλεί τους αποστόλους...»*

«Είναι σημαντικό για εμάς αυτή τη στιγμή να γνωρίζουμε ότι η Εκκλησία δεν είναι ιδέα, ούτε ιδεολογία. Όταν ο Κύριος καλεί τους πρώτους αποστόλους, ψαράδες, να Τον ακολουθήσουν, αυτοί τα αφήνουν όλα και χωρίς να σκέφτονται, χωρίς θετικιστική, όπως λένε, ή ορθολογιστική προσέγγιση στο κάλεσμα του Κυρίου, Τον ακολουθούν. Ξεκινούν με πίστη, ξεκινούν με εμπιστοσύνη, ξεκινούν από την καρδιά τους. Δεν ανέλυσαν πρώτα τα λόγια του **Χριστού** και μετά αποφάσισαν, επειδή τα λόγια τους ταίριαζαν, επειδή έβλεπαν νόημα και σημασία σε αυτά, αλλά μόλις άκουσαν τα λόγια του Χριστού, Τον ακολούθησαν αμέσως... Από αγάπη και εμπιστοσύνη προς Αυτόν, οι απόστολοι ακολούθησαν τον **Χριστό**, γιατί Τον αναγνώρισαν ως Σωτήρα. Αναγνώρισαν και έδειξαν ότι υπάρχει πείνα και δίψα για τον Σωτήρα μέσα τους, για τον **Μεσσία** και αυτό αποκαλύπτει περαιτέρω το γεγονός και την αλήθεια ότι αν και πολλοί θεωρούν ότι η επίσημη αρχή της δημόσιας δράσης του **Χριστού** στον κόσμο είναι ακριβώς η κλήση προς τους Δώδεκα Αποστόλους να Τον ακολουθήσουν.

Γνωρίζουμε ότι ο Κύριος εργάστηκε ακόμη και πριν από αυτό, πάνω απ' όλα στη Ναζαρέτ, όπου τον απέρριψαν. Γνωρίζουμε ότι είχε συνάντηση με τον **Άγιο Ιωάννη** τον Πρόδρομο. Ωστόσο, η κλήση προς τους δώδεκα αποστόλους θεωρείται η αρχή της δράσης του Χριστού γιατί οι Δώδεκα Απόστολοι αποκαλύπτουν την ιδέα της Εκκλησίας, ως πληρότητας, ως ενότητας, ως συνάθροισης, επειδή ο ίδιος ο αριθμός δώδεκα έχει τον συμβολισμό του στην Παλαιά Διαθήκη. Γνωρίζουμε ότι υπήρχαν δώδεκα φυλές του λαού του Ισραήλ, ο αριθμός δώδεκα είναι ο αριθμός της πληρότητας. Και πάντα όταν ο Κύριος έκανε κάθε θαύμα, κήρυγμα ή σημείο, ήταν παρόντες οι Απόστολοι, ήταν παρών ένας από τους Αποστόλους, που σημαίνει ότι ο Κύριος αποκαλύπτεται πλήρως, στην Εκκλησία, μέσω της Εκκλησίας και στην Εκκλησία.

Στους **Δώδεκα Αποστόλους** βλέπουμε έναν παραλληλισμό της δημιουργίας του νέου κόσμου, της Εκκλησίας. Και πράγματι, με αυτή την έννοια και για τον λόγο αυτό, η Εκκλησία δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να είναι ιδέα και ιδεολογία, αλλά είναι ένα νέο δημιούργημα και είναι το σώμα του Χριστού του οποίου Κεφαλή είναι ο ίδιος ο Κύριος Χριστός και εισέρχεται κανείς στην Εκκλησία με πίστη, ολόκληρος. Δεν υπάρχει συμβιβασμός στην πίστη, και γι' αυτό στην **Εκκλησία** είναι ο **Χριστός** που αποκαλύπτεται και που μαρτυρεί και αποκαλύπτεται μέσω της Εκκλησίας και μέσω των Χριστιανών. Κανείς δεν μπορεί να κηρύξει τον εαυτό του αντί για τον Χριστό, να ομολογήσει τον εαυτό του, είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα. Επομένως η λέξη ακολουθήστε μεαπευθύνεται στον καθένα μας και ο καθένας μας καλείται να είναι απόστολος, να είναι μάρτυρας του Χριστού, να είναι αυτός που θα μπορεί όχι μόνο να αναγνωρίσει αλλά και να συνειδητοποιήσει και να συνειδητοποιήσει τα λόγια του αποστόλου Φιλίππου που απευθυνόμενος στον Ναθαναήλ όταν προετοιμαζόταν και αυτός για τον Μεσσία, κουβαλούσε μέσα του πείνα για τον **Μεσσία**, δηλ. για σωτηρία, για πληρότητα, για νόημα, όταν ρώτησε για τον Χριστό, ο Φίλιππος είπε:

Έλα να δεις. Αυτή η όραση δεν είναι απλώς να βλέπεις με τα μάτια του σώματος, αλλά είναι εσωτερική ενατένιση με την καρδιά και την πίστη, που, όπως λέει ο **απόστολος Παύλος**, είναι και ασπίδα. Η πίστη είναι, λοιπόν, ένας κανόνας, ένας κανόνας, μια παράμετρος που μας καθορίζει, ένας καθρέφτης στον οποίο καθρεφτιζόμαστε. Η πίστη στον Χριστό είναι η παράμετρός μας και το κριτήριό μας. Επομένως, κάθε ερώτημα που τίθεται σε σχέση με το **Ευαγγέλιο**, με την Εκκλησία, με τον Χριστό, αν ο Χριστός είναι χωρίς νόημα. Από το Ευαγγέλιο που ακούσαμε σήμερα είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να ακολουθήσουμε τον Χριστό με πίστη και να κάνουμε τον Χριστό ζωή μας, δηλ. να παραδοθούμε στον Χριστό, για να είναι αυτός που μας καθορίζει, που μας διαμορφώνει, που μας δίνει νόημα, που είναι η αρχή και το τέλος της ύπαρξής μας...”

Δείτε το φωτορεπορτάζ:

